

POLITICKÉ ZABEZPEČENÍ ÚTOČNÉ OPERACE

Podplukovník Otakar Gembala

Za poslední léta získaly stranickopolitické orgány bohaté zkušenosti. Jejich cílevědomé zevšeobecňování a uplatňování vede k tomu, že se práce stranickopolitických orgánů neustále zkvalitňuje a stranický vliv na práci velitelů a štábů se neustále prohlubuje.

V minulosti bývala řada nejasností o úloze a místu stranickopolitických orgánů na velitelsko-štabních cvičeních. Diskutovalo se v podstatě o dvou skupinách problémů.

Do první skupiny možno zařadit názory, že stranickopolitické orgány nemají na velitelsko-štabních cvičeních co dělat, že jejich pole působnosti je velmi úzké, a proto na tento druh cvičení vysílat jen nezbytný počet politických pracovníků pro práci v provozních jednotkách, ke kulturnímu zabezpečení a k zajištění tisku.

Do druhé skupiny možno zařadit názory, že i stranickopolitické orgány musí na velitelsko-štabních cvičeních cvičit. To je v podstatě správný názor, který je podmíněn správně chápáním obsahem činnosti. Extrémem v minulosti bylo, že se nevycházelo z konkrétní operační situace a na jejím základě se neorganizovala činnost stranickopolitických orgánů. Mnohdy se vymýšlely nálady a názory, „nahrával“ se morální stav apod.; to vedlo k formálnosti a samoúčelnosti stranickopolitické práce.

Dnes můžeme říci, že obě tyto krajnosti byly překonány a po zkušenostech z berlínských událostí a karibské krize, z posledních cvičení KARPATY, KORUNA, ASTRA a SPUTNIK, mají stranickopolitické orgány především v obsahu a zaměření své práce jasno a mohou svou práci dále prohlubovat a rozvíjet.

Velký krok kupředu v tomto směru udělaly především politické správy vševojskových armád. V souladu s metodikou práce štábů armád vypracovaly plány politického zabezpečení útočné operace a ostatní dokumenty, nezbytné pro řízení politické práce a speciální propagandy, které úzce navazují na zpracované mobilizační plány.

Nyní půjde o to, aby se tyto dokumenty nestaly jednou provždy danou šablonou, ale aby se jejich obsahová náplň prověřovala na dalších cvičeních. Tím, že dokumenty obohatíme o další zkušenosti a poznatky, přispějeme k cílevědomosti práce stranickopolitických orgánů.

Na stupni front-armáda se v současné době ukazují tři hlavní směry práce stranickopolitických orgánů, kterými by se měly naše zkušenosti dále rozvíjet:

- a) cílevědomé rozpracovávání a promýšlení obsahu, forem a metod předpokládané činnosti stranickopolitické práce, zejména v počátečním období války,
- b) další rozpracovávání obsahového zaměření forem a metod práce při řízení speciální propagandy, zejména v počátečním období války,
- c) cílevědomá příprava stranickopolitických orgánů k činnosti a zabezpečení těch úkolů, které jsou specifické pro konkrétní operační cvičení.

V každém případě musíme naši pozornost věnovat tomu, aby předpokládaná činnost stranickopolitických orgánů byla úzce spjata s operační situací, vycházela z ní a navazovala na ni. A nejen to, stranický vliv se musí projevit především v hodnocení, přípravě a v plánování operace. V průběhu operace bude práce stranickopolitických orgánů směřovat k správnému pochopení a důsledné realizaci rozhodnutí velitele.

Práci stranickopolitických orgánů a stranických organizací těsněji přimknout k práci štábů.

Výsledky posledních velitelsko-štabních operačních cvičení potvrdily, že štáby úkoly operační přípravy většinou dobře plní. Získaly bohaté zkušenosti z plánování a vedení operací.

Nemalou zásluhu na těchto výsledcích mají především komunisté - pracovníci štábů a stranické organizace na štábech. Stranické organizace v duchu úkolu RMNO přimkly úzeji svou činnost k problematice práce štábů, především k operační přípravě.

Úroveň, na kterou se naše štáby vypracovaly, zvyšuje i nároky na kvalitu stranickopolitické práce i na kvalitu práce politických pracovníků a stranickopolitických orgánů.

Štáby podstatně zrychlily plánování operace. Na posledních cvičeních dokázaly zkrátit čas na plánování operace až o ¼. Významným krokem vpřed je vypracování a ujednacení metodiky práce štábů frontu a armád. V souvislosti se zdokonalováním metodiky se ukazuje nutnost nejen metodiku práce štábů dále rozpracovávat, ale také vychovávat pracovníky štábů k disciplinovanému podřizování se jejím časovým a obsahovým požadavkům.

Dnes již není problém předkládat velitelům reálné podklady pro rozhodnutí. Při informačních zprávách se kladně projevují takové vlastnosti, jako je rychlost, pohotovost, samostatnost myšlení.

Stranickopolitické orgány by měly však více usilovat o to, aby podklady pro rozhodnutí se hlouběji promýšlely z hlediska času a vlastních možností. Často jsme se setkali, že se nediferencuje hodnocení kvality, připravenosti a bojeschopnosti vlastních divízi. Je např. zřejmé, že nově zmobilizovaná divize bude mít jinou úroveň bojeschopnosti, než kádrová divize apod.

Zvláštní pozornost je třeba věnovat správnému chápání útočné operace bez použití jaderných zbraní. Velitelé, političtí pracovníci i štáby musí pochopit, že operace bez použití jaderných zbraní není prostým návratem k zásadám, které byly platné v době, kdy jaderné zbraně nebyly známy, že nejde o mechanické používání zásad a zkušeností z Velké vlastenecké války, což se na některých štábech a jejich odděleních začalo projevovat.

Skutečnost, že ve výzbroji soudobých armád jsou jaderné zbraně, se odráží jak v plánování, tak i při vedení operace. Ve-

litelům a štábům musí být jasné, že základem plánování je plán s použitím jaderných zbraní, že stálým požadavkem je dosahovat vysokého útočného tempa a že boj s prostředky jaderného napadení nepřítel je stálý úkol. Prostředky jaderného napadení se nepřetržitě vyhledávají a ničí všemi klasickými prostředky přesto, že nepřítel dosud jaderných zbraní nepoužil. Nejdůležitějším a nejsložitějším úkolem je včas odhalit příznaky použití jaderných zbraní nepřitelem a rozhodnout se k vlastnímu zdrcujícímu hromadnému úderu. Do této doby jsou konvenční zbraně, pozemní síly a letectvo hlavním prostředkem ničení nepřítel.

Problémy operace bez použití jaderných zbraní se všude plně nechápou; a i když ojediněle, projeví se i nesprávné názory. Jako příklad je možné uvést tento názor: „Připravujeme-li dnes naše vojska a štáby k boji bez použití jaderných zbraní, nechali jsme si tuto variantu nepřitelem vnútit. My se jen přizpůsobujeme a naše doktrína se rozvíjí jen na základě rozvoje doktríny protivníka, který je k boji bez použití jaderných zbraní lépe vycvičen i vyzbrojen.“

Někteří pracovníci materiálního úseku nepochopením podstaty vedení boje bez použití jaderných zbraní nesprávně řešili některé situace, zvláště v prvním období operace počátečního období války. Určitá nevěra v možnost a realnost zahájení války bez použití jaderných zbraní vedla v praxi k určitému nedocenení nároků, které pro materiálně zásobovací orgány vznikají — např. nutnost přísunu většího množství některého druhu materiálu, zejména munice apod. Naproti tomu určitá absolutizace boje bez použití jaderných zbraní by mohla mít vliv na pozdní rozvoji zásobovacího systému a vytvoření nedostatečných rezerv pro přechod na boj s použitím jaderných zbraní.

Vedle těchto problémů jsme se setkali na posledních cvičeních s řadou dalších důležitých otázek vojenskopolitického charakteru, které by měly být v popředí zájmu stranickopolitických orgánů. Projeví se například tendence přeceňovat techniku kapitalistických armád a jejich možnosti.

Pozornost zasluhuje i správné politicky docenovat určitá rozhodnutí. Například rozhodnutí o zničení větších přehrad na vodních tocích, není-li všestranně zváže-

no, může nepříznivě ovlivnit činnost vlastních vojsk. Předčasné rozhodnutí může vážně ohrozit útočné tempo vlastních vojsk (budou strženy mosty, rozbahni se údolí, odkryjí se strmé břehy apod.). V určité situaci bude tudíž nutné rozhodnout se k ochraně některých přehrad i na území nepřítel.

Uvádím tyto problémy jako příklady, které nás vedou k tomu, že pochopení podstaty útočné operace bez použití jaderných zbraní i řada dalších problémů útočné operace vyžadují tvůrčí přístup k řešení nových otázek vojenské vědy. Stranickopolitické orgány mají v rozvoji tvůrčího myšlení významnou úlohu. S jakým úspěchem stranickopolitické orgány tento úkol splní, závisí na každém politickém pracovníkovi, který pracuje ve štábech. Úroveň práce štábu je základem

promyšlené koncepce práce politických pracovníků. Z ní vyplynou hlavní obsahové otázky, kterým budou především věnovat pozornost.

Úroveň práce našich štábů a ujasnění obsahových otázek jsou současně významným východiskem pro stranickopolitické orgány při určování koncepce vojensko-odborného růstu politického aparátu vyšších stupňů.

Důležitý úkol spočívá v pomoci upevňovat a rozvíjet pozitivní vlastnosti práce štábu a jeho jednotlivých pracovníků. Předcházet tomu, aby zběhllost a zkušenosti štábů nepřerostly v rutinu a šablonovitost; důsledky by škodily rozvoji operačního myšlení. Ukoly v tomto směru může splnit jen takový stranický pracovník a funkcionář, který má kromě jiných i vysoké vojenské odborné vědomosti.

Čím náročnější a složitější úkoly, tím intenzivnější stranická práce

Problémy, které výrazně vystoupily do popředí na cvičeních, úkoly spojené s dalším rozvojem operačního umění, péče o rozvoj operačního myšlení štábů, to vše umožňuje udělat závěr, že jde o problémy, ve kterých je nezbytné cílevědoměji uplatňovat stranický vliv.

Nejsložitější je, jak vyplývá ze zkušeností politických správ svazů, najít v obsahu práce správné proporce při řešení vojenskoteoretických otázek a úkolů, které vyplývají z bezprostředních potřeb štábu.

Dosavadní zkušenosti ukazují, že těžiště práce politických správ spočívá především v zajišťování bezprostředních úkolů. Tím nechci říci, že podceňuje teoretická příprava; to neodpovídá skutečnosti. Jde však o to, abychom v potřebné míře dovedli hlouběji postihnout politické aspekty při řešení operačních otázek.

V přípravném období vycházela stranická práce ze zkušeností dřívějších cvičení a z problémů, které se vyskytly na jednotlivých odděleních nebo složkách štábu.

Těžiště bylo položeno na sladění práce kolektivu jednotlivých oddělení a skupin a na sladění práce celého štábu. Za celkovou přípravu odpovídali jednotliví komunisté, především náčelníci. Tím byl cílevědomě připraven každý jednotlivec z hlediska jeho zařazení.

Stranická organizace a stranickopolitické orgány operativně a rychle řešily vzniklé problémy a těžkosti. Jejich čin-

ností se dosáhlo vzájemného pochopení pro práci a úkoly celého štábu. Odpadla tím nervozita a hlavně nezdravý patriotismus jednotlivců i oddělení.

Kladem stranické práce bylo, že nezůstávalo jen u výzev a hesel. Pozorost věnovala odborné připravenosti a znalosti, které se v dané etapě od pracovníka kolektivu vyžadovaly. S větší cílevědomostí se pracovalo i s odborným aktivem pracovníků štábů. Pracovníci politické správy úzce spolupracovali s jednotlivými základními organizacemi a tak uplatňovali zásadu přímého řízení ZO KSC na štábech politickými správami.

V intenzivní masové politické práci byli příkladem sami náčelníci a vedoucí funkcionáři politických správ. Kladně se to projevilo v tom, že jednotlivé problémy a vzniklé těžkosti se řešily na místě; do práce to zanašelo klid, rychlost a přesnost.

Nové rysy v práci stranickopolitického aparátu a stranických organizací spolu s osvědčenými a dříve již používanými formami práce vytvářely příznivé předpoklady pro úspěšnou práci celých štábů. Zvlášť dobré zkušenosti v tomto směru získala politická správa jednoho svazu. Politická správa se důsledně řídila zásadou, kterou si stanovila — „kritériem účinnosti stranickopolitické práce jsou konkrétní výsledky, dosažené při cvičení“. Pro štáb této armády byly charakteristické následující rysy:

— činnost štábu probíhala podle pře-

dem vypracované metodiky, která byla dobře sladěna s prací nadřízeného štábu a podřízena konkrétní situaci,

— štáb usiloval o důsledné dovádění rozkazů k podřízeným,

— štáb měl neustálé spojení všemi druhy pojitků a to umožnilo veliteli nepřetržité velení,

— štáb měl neustálé informace o situaci, mohl pracovat s předstihem. Měl dostatek času na všestranné posouzení situace a na přípravu správných a reálných rozhodnutí,

— na všech pracovištích štábu byla vysoká organizovanost a klid. To vytvářelo dobré podmínky pro součinnost a pro iniciativní a samostatné jednání jak náčelníků oddělení, tak jednotlivých pracovníků,

— smysl pro nové, směle zavádění malé mechanizace a využívání všech dostupných i jednoduchých prostředků, které práci štábu usnadňovaly.

Porovnáme-li charakteristické rysy práce tohoto štábu s hlavními obsahovými úkoly plánu práce politické správy a celostátního výboru zjistíme, že jsou úzce spjaty. Výsledky se dostavily proto, že jak práce velitele a NS, tak i stranická práce směřovala k jednomu cíli, i když pro jeho splnění pracoval každý svými vlastními metodami.

Vedle těchto kladných a progresivních metod práce se ukázaly i některé nedostatky.

Ve všech štábech se projevila značná rozdílnost v aktivitě jednotlivých základních organizací strany. Ukázalo se, že největší aktivita ZO KSČ a jednotlivých komunistů byla zpravidla v těch organizacích, které byly pracovně nejvíce zatížené. Šlo především o operační oddělení, oddělení průzkumu a spojovací oddělení. Tyto ZO KSČ řešily problémy energicky, rychle a účelně. Naproti tomu s nářky na nedostatek času na stranickou činnost jsme se setkávali zpravidla na méně zatížených odděleních a složkách.

Stranickopolitický aparát by měl být iniciátorem a organizátorem toho, aby nové progresivní zkušenosti a metody práce účinně, rychleji a cílevědoměji uváděl do života. Příčiny, proč tomu tak není, spočívají často v tom, že někteří političtí pracovníci nejsou na takové odborné úrovni, aby byli schopni včas postihnout a rychle prosadit, co je v dané době progresivní a správné.

Zkušenosti ze cvičení potvrdily, že je třeba s větší smělostí a odvahou zavést

do přípravy politických pracovníků podle jednotlivých stupňů více operační přípravy a nebát se nechat stranické pracovníky po určitou dobu pracovat v některých odborných funkcích, aby načerpali zkušenosti. Nemám zde na mysli formou dlouhodobých stáží, ale např. zařadit pracovníka stranickopolitického orgánu na jednotlivá cvičení do konkrétních funkcí na operačním oddělení nebo oddělení průzkumu a na druhé straně některého pracovníka štábu zařadit na stranickopolitický orgán. Vzájemné poznávání — to je jedna z možných cest, jak práci zkvalitňovat.

Avšak názor, že jen odborná příprava politického pracovníka je hlavní cestou, jak zkvalitnit stranickopolitickou práci na štábech, je jednostranný.

Hlavní a základní náplní práce politického pracovníka je pracovat s lidmi, rozumět jim, znát politiku strany, lidem ji vysvětlovat, získat je pro její plnění a dovedně využívat zkušeností ostatních komunistů na štábech. Tam, kde nestačí vědomosti vlastní, umět se opřít o znalosti a zkušenosti odborníků.

Cenné zkušenosti získali v tomto směru na politické správě dalšího svazu. V praxi si ověřili, že nepřetržitý stranický vliv na práci štábu má své určité základy a možno-li nazvat zákonitostí. Je založen:

— na pevné struktuře, která odpovídá práci jednotlivých oddělení štábu v polních podmínkách na všech místech velení (VS, PVS, TVS),

— na promyšleném obsahu práce celostátního výboru a všech ZO KSČ, spjatém s úkoly štábu po celou dobu cvičení,

— na denním obsahovém a organizačním řízení vedoucích stranických skupin a předsedů ZO KSČ — ne formou porad, ale osobní instruktaží na místě,

— na pružné stranické informaci,

— na důsledném vyřizování všech připomínek a návrhů komunistů i bezpartijních,

— na soustavném zobecňování a popularizování nejlepších zkušeností z práce štábu,

— na iniciativě, zkušenostech a schopnostech stranických funkcionářů při zabezpečování konkrétních úkolů na jednotlivých pracovištích v dané operační situaci,

— na volbě nejvhodnějších forem stranické práce. Vedle politických informací, poslechu rozhlasu, čtení tisku a náročné agitace se nejvíce osvědčily krátké besedy na pracovištích

- při nově vzniklých situacích,
- při řešení složitých otázek, které vyžadovaly větší vypětí,
- ke kontrole přijatých usnesení,
- k vyhodnocení práce v jednotlivých etapách operace a zadávání stranických úkolů jednotlivcům nebo skupinám komunistů,
- na stranickosti v práci náčelníků,

Cílevědomě rozpracovávat a promýšlet obsah, formy a metody předpokládané činnosti stranickopolitických orgánů v útočné operaci

Ze zkušeností, které stranickopolitické orgány získávají při operačních cvičeních, vyvozujeme závěry pro práci v útočné operaci počátečního období války. Správně stanovit obsah předpokládané činnosti stranickopolitických orgánů v této operaci vyžaduje nejen cílevědomě soustřeďovat zkušenosti z operačních cvičení, ale především dokonale zvládnout zásady plánování a řízení útočné operace v počátečním období války.

Zejména stranickopolitické orgány svazů získaly v tomto směru cenné zkušenosti a reálnou představu o možném průběhu útočné operace.

Na základě toho je možné stanovit tyto hlavní úkoly stranickopolitické práce v útočné operaci počátečního období války.

1. Úkolem stranickopolitické práce je vysvětlovat význam a smysl prohlášení ÚV KSČ a vlády ČSSR a možnostech vzniku válečného konfliktu a o spravedlivém charakteru války z naší strany. Vychovávat velitelský sbor a vojáky k věrnosti KSČ a věci socialismu, posilovat důvěru v sílu a nepřemýšlivost socialistického tábora.

Zabezpečit, aby hlavní silou v politicko-vojenské práci a mobilizaci bezpartijních byly ZO KSČ. Dosáhnout toho, aby všichni komunisté byli příkladem v boji za správné vysvětlování a pochopení politiky strany i náročných úkolů.

2. V duchu hesla „Bojový rozkaz je úkolem vlasti a musí být včas, přesně a bezpodmínečně splněn“, soustavně prohlubovat morálně bojové vlastnosti vojáků, zvláště kázeň při plnění bojových úkolů. Vychovávat vojáky k vysoké bdělosti a ostražitosti, k nenávisti nepříteli, dovezené až k odhodlání zničit nepřítel i za cenu nasazení vlastního života. U všech příslušníků, především u velitelů a pracovníků štábů neustále upevňovat a rozvíjet odvahu, smělost, iniciativu, rychlost, přesnost, rozhodnost a samostatnost.

kteří vytvářejí podmínky pro stranickou činnost.

Zkušenosti přesvědčivě vyvracejí dřívější názory, že na cvičeních je stále tak zaneprázdněn, že na stranickou práci není čas. Vychází ze těchto zkušeností, budeme v budoucnu trvat na obecně platné zásadě — čím náročnější a složitější úkoly, tím intenzivnější stranická práce.

Získat přehled o příkladech bojového mistrovství a rozšiřovat je ve vojscích. Vojáky, kteří se v boji vyznamenali svými činy, prokazují oddanost KSČ a vládě, iniciativně navrhnout k vyznamenání a mimořádnému povýšení.

Seznamovat vojáky s úspěchy vlastních vojsk i bratrských armád na frontě a využívat jich k upevnění bojového ducha. Za nejúčinnější prostředek proti panice a strachu, zejména při použití jaderných zbraní, považovat vysokou organizovanost a kázeň, soustavné a náročné velení, dovedné využívání všech prostředků ochrany proti zbraním hromadného ničení a trvalou pohotovost všech jednotek.

3. Zabezpečit pochopení všech rozhodnutí a rozkazů velitele a jejich rychlé, včasné a kvalitní rozpracování na všech stupních velení. Pečovat o vysokou úroveň součinnosti uvnitř štábu i mezi nimi, o rychlé předávání zpráv, zejména o nepříteli a jeho prostředcích jaderného napadení.

4. Nepřetržitě sledovat vliv války na maršálně politický potenciál nepřítel a využívat prostředků speciální propagandy k podlamování vůle protivníka k odporu. Podněcovat snahu nepřátelských vojáků i civilního obyvatelstva ukončit co nejdříve válku, zbavovat je strachu ze zajetí a okupace a ukazovat jim možnosti mírového života na osvobozeném území.

Včas informovat štáby a jednotky o morálce bojujících vojsk nepřítel. Zajistit včasnou informaci vlastních vojsk o charakteristice nepřátelského prostoru a stanovit zásady chování našich vojáků na obsazeném území.

Sledovat obsah a směr psychologické války nepřítel, vyhodnocovat její možný vliv a včasnou kontrapropagandou likvidovat případné následky.

5. Uplatňovat stranický vliv na kádrové doplňování velitelského sboru a navrhovat do funkcí důstojníky a generály,

kterí prokázali vysoké morálně bojové vlastnosti a organizační schopnosti. Doplňovat a správně rozmísťovat politický aparát.

Rozvíjet politickou práci u záloh, informovat je o situaci a úkolech, uplatňovat stranický vliv při jejich zařazování do jednotek.

Pečovat o soustavné doplňování a akceschopnost stranických organizací; nejlepší příslušníky štábů a jednotek přijímat do strany a mít přehled o rozmístění komunistů.

6. V materiálně technickém zabezpečení vést příslušníky týlu k zodpovědnosti všestranně zabezpečit bojující vojska materiálem všeho druhu a včas opravovat bojovou techniku; ve zdravotnickém zabezpečení pečovat o raněné, zvláště při likvidaci následků jaderného napadení.

* * *

Při dalším získávání zkušeností a pracování těchto otázek je nutné věnovat pozornost

— především zdokonalování forem a metod práce stranickopolitických orgánů v jednotlivých etapách útočné operace. Zvláště k tomu, jak nejlépe zajistit, aby úkoly pronikly včas a v nezkrácené podobě k podřízeným štábům a stranickopolitickým orgánům,

— realitě dokumentů, vypracovávaných pro předpokládanou politickou práci, především z hlediska časových možností pro plánování a vedení útočné operace.

V průběhu útočné operace nebude mít stranickopolitický orgán čas na svolávání porad a seminářů. Hlavní metodou práce stranickopolitických orgánů, frontem počínaje, bude především osobní styk pracovníků jednotlivých stupňů. Tím více vynikají nároky na jejich připravenost a schopnost úkoly rozpracovávat, přenášet a pomáhat na místě realizovat.

Taková metoda práce zároveň vyžaduje správně rozmístit pracovníky stranickopolitických orgánů na jednotlivá místa velení. Zkušenosti potvrdily účelnost mít pracovní skupiny jak na VS, tak na PVS a TVS.

Rozestavení kádru na jednotlivá místa velení je dosud otázka otevřená, diskusní a není možné dát na ni jednou provždy platnou, neměnnou odpověď. Rozmístění pracovníků ovlivňuje především úkol, konkrétní situace, kádrové možnosti a další činitelé.

Možné řešení:

Na VS — náčelník stranickopolitického orgánu a skupiny 4 — 6 pracovníků podle počtu podřízených politických orgánů. Skupina vede pracovní mapu s nejnovějšími zprávami o situaci na frontě. Na základě vzniklé situace a rozhodnutí zpracuje doplňující směrnice pro podřízené stranickopolitické orgány, udržuje styk s hlavními odděleními štábu a podle potřeb vyjíždí k podřízeným stranickopolitickým orgánům a plní operativní úkoly.

Na PVS — 1 — 2 pracovníci, kteří mají přehled o situaci a o úkolech, uložených podřízeným stranickopolitickým orgánům. V případě potřeby přebírají řízení stranickopolitického orgánu.

Na TVS — Hlavní část pracovníků stranickopolitického orgánu, kteří plní úkoly stranické informace, připravují různé materiály pro podřízené stranickopolitické orgány, volená stranická komise apod.

Kromě nich je zde zbytek pracovníků 1. a 2. odd., kteří pracují především v jednotkách.

Aby příprava stranickopolitických orgánů pro práci v polních podmínkách byla cílevědomá a odpovídala současným požadavkům a podmínkám soudobé operace, je účelné přijmout i některá organizační a kádrová opatření.

Ze složitých a zvláštních podmínek útočné operace vyvozujeme praktické závěry, především pro přípravu lidí. Na operačních cvičeních budou cvičit všichni, kteří jsou pro práci ve stranickopolitickém orgánu předurčení. Nelze improvizovat, ale naopak docílit toho, aby se během přístích 2—3 let všichni pracovníci stranickopolitických orgánů stupně frontu a armády seznámili s problematikou práce v polních podmínkách.

Pro politického pracovníka musí být morální cti a povinnosti politicky pracovat v jakékoli bojové situaci. Ten, kdo tomuto požadavku nevyhoví, nebude jej respektovat a sám neprojeví dostatek vlastní iniciativy, je jen jednostranně připraven a je otázka, zda může bez znalosti problematiky politické práce v poli pracovat na různých stupních stranickopolitických orgánů i v míru. Pro cílevědomou perspektivní přípravu pracovníků stranickopolitických orgánů musíme vytvořit i nezbytné časové, obsahové i materiální podmínky.